

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 124.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡ τὸν βίον λαμψέει, καὶ πρὸς δι-
καιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἀγαθῶν.
εἰ δὲ τις καὶ βίῳ ἀγαλάμπῃ, ἕτος
ἀπαρθέλιτος πυχρῶν, ἀγαθῶν
γυμνασίων κρίσιν εἶναι ὁμολογῶν, καὶ τὸς
ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν ἐκλε-
λυθῶτα τῆς ἐπιτολῆς τὰ πάντας ἐκλε-
πίδουρα ὑπερβολικῶς εἰρησῶτα νομι-
ζοντας, ὑπερβαφείδους.

Παύλῳ. ρκδ.

Εἰ μήτε τοῖς ἀχρῶσι ἐπιτηδεύμα-
σι, μήτε τοῖς χρωδῶσι αὐτοῖς χρω-
λαμψάν σοι ὑπερβαφείδους ἐπι-
θήσει. τὸ μὲν γὰρ χρωδῶσαι αὐτοῖς ἀνε-
λεύθερον, τὸ δὲ μὴ χρωδῶσαι αὐτοῖς.
τοῖς δὲ χρωδῶσι χρωδῶσαι, τὴν δόξαν
λυμψείσαι, καὶ γὰρ μὴ ὑπερβαφείδους
ποιεῖν, ἀποιεῖν ἀχρῶσι. μήτε τοῖς ἀγα-
θῶν γυμνασίων αὐτὰ ἐπιτηδεύσεις, καὶ
δοξῶν, δὲ γὰρ φροσέεισθαι τὰς κακῶν
εἰας, καὶ μὴ ἀληθεῖς ὄσιν, ἐπειδὴ
πολλοὶ τῶν ἀχρῶσι ἀγνοοῦντες πρὸς
τὴν δόξαν ἀποβλέπεισιν, καὶ τοῖσιν
εἰσῶσι εἶναι κρίσιν, οἷον ἀπὸ τῶν συ-
νόντων θεάσονται, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀγα-
θῶν γυμνασίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν
ἀγαθῶν φέρωντες τὴν ψήφον. εἰ
γὰρ ἀρετῶν, φασὶν, ἀσκέεις, πῶς σοι
βέλεται, ἢ μετὰ τῶν κακῶν συ-
στάς.

Ἰσίδωρῳ Διάκονῳ. ρκε.

Πολλάκις ἐθαύμασα τῆς πρὸς θείας
παραρμυενῶν γραφῶν, καὶ τὸ δι-
κῆον μάλλον βέλημαι, ἢ τὸ ἐν αὐταῖς
καίμῳ παριστῆναι πειραμῶν. τὸ
γὰρ ἀφρατον αὐτῶν καὶ εὐκρινές, καὶ
εὐφραταί, καὶ διυάμῳ βέλημαι
τῶ φάιλῳ καὶ ἐξίτηλῳ τῶ οἰκείων
δογμάτων ὑπερβαφείδους ὑδαπ τὰ
θεῖα καπηλευέν τολμῶσι, καὶ τὸ τὸ

quidem non perinde idoneus est, ceterum
vita & moribus clarus est, atque iustitiæ &
continentiæ laude excellit. Quod si quis,
& sermone, & vita explendescat, hic ni-
mirum comparationem omnem excedit,
per res ipsas iudicium ac censuram fore
confitens, atque eos, qui, propterea quod
ad exequenda diuina mandata ignavi ac
languidi sunt, ea, quæ omnino euentura
sunt, hyperbolicè dicta esse arbitrantur,
refutans.

Paulo. 124.

Si nec turpibus studiis, nec his, qui eis
utuntur, utaris, præclaram hoc tibi apud
omnes laudem comparabit. Etenim tur-
pibus studiis deditum esse, turpe atque in-
genio homine indignum est: non autem
iis deditum esse, sed eos, qui his dediti sunt,
familiariter adhibere, famæ atque existi-
mationi labem affert. Prouidendum enim
est, ut ne quidem existimemur ea facere,
quæ facere turpe est, nec eos, qui ea faciunt,
in familiarium ac necessariorum numero
habeamus. Metuendæ sunt enim vitupe-
rationes, etiamsi falsæ sint. Quandoquidē
plerique, veritatis ignari, ad famam ocu-
los coniciunt, atque nunquamque tale
esse iudicant, quales eos esse conspiciunt,
qui cum eo versantur, non à rebus dun-
taxat, sed etiam ab iis, qui cum eo consue-
tudinem habent, calculum ferentes. Si
enim virtutem colis, inquirunt, quid causæ
est, quod cum improbissimis hominibus
vitæ societatem inis?

Isidoro Diacono. 125.

Sæpenuero eos miratus sum, qui diui-
nas Scripturas perperam interpretantur,
suumque potius sensum, quam eum, qui
in ipsis situs est, tueri connituntur. Siqui-
dem purem earum & synceram, atque ob-
lectandi animi facultatē præditam mentē
malæ atque inertis dogmatum suorū aquæ
admiscentes, res diuinas cauponum instar
quæstui habent. Atque huc pertinet illud,
N n ij